

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-04, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«02» квітня 2024 року

Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області капітан юстиції Гримак Андрій Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 42023100000000467, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 20.09.2023, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 111-1, ч. 5 ст. 111-1, ч. 7 ст. 111-1 КК України, у зв'язку з наявністю підстав для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Рибалка Олександр Анатолійович, 16.07.1975 р.н.,
місце народження: Україна, Луганська область,
м. Луганська; місце проживання (реєстрації):
Україна, Луганська область, м. Луганськ,
квартал Комарова, буд. 17, кв. 37

про підозру:

у колабораційній діяльності, а саме у добровільному обранні громадянином України до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Рибалка Олександр Анатолійович

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49

країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету

від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору

Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і

гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Філатову С.О.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21

березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів РФ, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон РФ № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

На далі, продовжуючи підривно діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку РФ.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії Російської Федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською

Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, який триває до цього часу.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей.

Досудовим розслідуванням встановлено, що незаконним т.зв. законом ЛНР «Об образовании на территории Луганской Народной Республики городских округов и муниципальных округов, установлении их границ» від 14.03.2023 року № 428-III визначено створення муніципальних округів, сформованих на території т. зв «ЛНР», у тому числі створення «Муниципального образования Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики»:

«Статья 1 . Образовать городские округа на территории Луганской Народной Республики в соответствии с перечнем, утвержденным приложением 1 к настоящему Закону.

Статья 2. Образовать муниципальные округа на территории Луганской Народной Республики в соответствии с перечнем, утвержденным приложением 2 к настоящему Закону.

Статья 3. Установить границы городских округов и муниципальных округов, образованных на территории Луганской Народной Республики, в пределах границ административно-территориальных единиц, входящих в их состав.»

Водночас, в ході здійснення досудового розслідування встановлено, що незаконним актом - т.зв. законом «ЛНР» «О выборах депутатов представительных органов муниципальных образований первого созыва в Луганской Народной Республике» від 29 травня 2023 року № 441-III передбачено порядок підготовки та проведення виборів депутатів виборчих органів муніципальних утворень в т. зв. «ЛНР» першого скликання в умовах воєнного стану.

Так, положеннями статті першої цього незаконного акту т.зв. закону «ЛНР» «О выборах депутатов представительных органов муниципальных образований первого созыва в Луганской Народной Республике від 29 травня 2023 року № 441-III визначено наступне:

«1. Настоящий закон определяет порядок подготовки и проведения выборов депутатов представительных органов муниципальных образований в Луганской Народной Республике первого созыва в условиях военного положения. 2. Правовую основу назначения, подготовки и проведения выборов депутатов представительного органа муниципального образования в Луганской Народной Республике первого созыва (далее – представительный орган муниципального образования и депутаты представительного органа муниципального образования) составляют Конституция Российской Федерации, Федеральный конституционный закон от 04 октября 2022 года № 6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Луганской Народной Республики», Федеральный закон от 12 июня 2002 года № 67-ФЗ «Об основных гарантиях избирательных прав и права на участие в референдуме граждан Российской Федерации» (далее – Федеральный закон), другие федеральные законы, а также настоящий Закон, иные законы Луганской Народной Республики. 3. Основные термины и понятия, используемые в настоящем Законе, применяются в том же значении, что и в Федеральном законе, Федеральном законе от 06 октября 2003 года № 131-ФЗ «Об общих принципах организации местного самоуправления в Российской Федерации». 4. Депутаты представительного органа муниципального образования избираются гражданами Российской Федерации на основе всеобщего равного и прямого избирательного права при тайном голосовании. Участие гражданина Российской Федерации в выборах депутатов представительного органа муниципального образования является свободным и добровольным. Никто

не вправе оказывать воздействие на гражданина Российской Федерации с целью принудить его к участию или неучастию в выборах, а также препятствовать его свободному волеизъявлению. 5. Количество избираемых депутатов представительного органа муниципального образования, срок полномочий представительного органа муниципального образования устанавливается законом Луганской Народной Республики. 6. Гражданин Российской Федерации, достигший на день голосования возраста 18 лет, место жительства которого расположено в пределах соответствующего муниципального образования, имеет право избирать депутатов представительного органа муниципального образования. Правом избирать депутатов представительного органа муниципального образования обладают также военнослужащие, проходящие военную службу по призыву в воинских частях, военных организациях и учреждениях, которые расположены на территории муниципального образования, если место жительства этих военнослужащих до призыва на военную службу было расположено на территории этого муниципального образования. 7. Гражданин Российской Федерации, который достигнет на день голосования возраста 18 лет, вправе участвовать в предусмотренных законом и проводимых законными методами других избирательных действиях, а также в осуществлении других избирательных действий в порядке, предусмотренном Федеральным законом и настоящим Законом. 8. Гражданин Российской Федерации, достигший на день голосования возраста 18 лет, может быть избран депутатом представительного органа муниципального образования. 9. Не имеет права избирать и быть избранным, осуществлять другие избирательные действия гражданин Российской Федерации, признанный судом недееспособным или содержащийся в местах лишения свободы по приговору суда. 10. Граждане Российской Федерации не имеют права быть избранными депутатами представительного органа муниципального образования также в иных случаях, установленных федеральным законом. 11. В соответствии с Федеральным конституционным законом от 04 октября 2022 года № 6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Луганской Народной Республики» днем голосования на выборах депутатов представительного органа муниципального образования является второе воскресенье сентября 2023 года. Выборы назначаются Центральной избирательной комиссией Российской Федерации. Решение о назначении выборов депутатов представительного органа муниципального образования должно быть принято не ранее чем за 90 и не позднее чем за 80 дней до дня голосования. Указанное решение о назначении выборов подлежит официальному опубликованию в средствах массовой информации не позднее чем через пять дней со дня его принятия. 12. Подготовка и проведение выборов депутатов представительного органа муниципального образования, обеспечение реализации и защита избирательных прав граждан, а также контроль за соблюдением указанных прав возлагаются на избирательные

комиссии, организующие выборы, в пределах их компетенции, установленной Федеральным законом и настоящим Законом. 13. Подготовка и проведение выборов депутатов представительного органа муниципального образования осуществляются открыто и гласно. 14. Расходы, связанные с подготовкой и проведением выборов депутатов представительного органа муниципального образования и обеспечением деятельности избирательных комиссий, производятся за счет средств бюджета Луганской Народной Республики. 15. В целях реализации гражданами Российской Федерации активного избирательного права Избирательной комиссией Луганской Народной Республики может быть установлен перечень документов, выданных органами публичной власти и их должностными лицами и содержащих персональные данные, использование которых допускается помимо паспорта или документа, заменяющего паспорт гражданина.»

Разом з тим, досудовим розслідуванням встановлено, що незаконним актом, а саме розпорядженням Администрации Станично-Луганского района Луганской народной республики от 28 июля 2023 № 221 «Об образовании на территории муниципального образования Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики избирательных участков, участков референдумов» визначено «Образовать на территории муниципального образования Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики избирательные участки, участки референдума в новой редакции согласно приложению».

Водночас, в ході здійснення досудового розслідування встановлено, що створення незаконного органу влади російськими збройними силами на тимчасово окупованій території Луганської області – «**СОВЕТ МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНОЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ**» (ОГРН 1239400006230) підтверджується «Выпиской из Единого государственного реестра юридических лиц» від 14.12.2023 № ЮЭ9965-23172395479 про незаконну реєстрацію з зазначенням відповідними записами («сведение об участниках/учредителях юридического лица – Луганская Народная Республика **СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ**», «ГРН и дата внесения в ЕГРЮЛ записи, содержащей указанные сведения – 1239400006230 от 28.09.2023») та причиною внесення запису в російський реєстр «Единый государственный реестр юридических лиц» - «Создание юридического лица».

Окрім того, в «Выпиской из Единого государственного реестра юридических лиц» від 14.12.2023 № ЮЭ9965-23172395479 зазначені записи щодо реєстрації вказаного незаконного органу влади в інших органах окупаційної адміністрації держави-агресора (Отделение Фонда пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Луганской Народной Республике, Межрайонная инспекция Федеральной налоговой службы № 3 по Луганской Народной

Республіке) та зазначено адресу місцезнаходження - «293600, ЛУГАНСКАЯ НАРОДНАЯ РЕСПУБЛИКА, М.Р-Н СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ, Г.П. СТАНИЧНО-ЛУГАНСКОЕ, ПГТ. СТАНИЦА ЛУГАНСКАЯ, УЛ. ЛЕНИНА, Д. 25».

Згідно з ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Так, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин та у невстановлений час, але не пізніше вересня 2023 року громадянин України Рибалка Олександр Анатолійович, 16.07.1975 р.н., незважаючи на зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України з метою підтримки держави-агресора її окупаційної адміністрації на тимчасово окупованих територіях України та збройних формувань Російської Федерації та завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, став на шлях вчинення злочину проти основ національної безпеки – колабораційної діяльності, що полягає у добровільному обранні громадянином України до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території.

Так, у вказаний період громадянин України Рибалка Олександр Анатолійович, 16.07.1975 р.н., добровільно обраний «ДЕПУТАТОМ СОВЕТА МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ» до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області «СОВЕТ МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ».

Водночас, досудовим розслідування встановлено, що рішенням незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області «СОВЕТ МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ» від 02.11.2023 № 3 затверджено т.зв. «Регламент Совета депутатов муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики», положеннями якого передбачено порядок проведення засідань, основні правила і

процедури роботи т.зв. «СОВЕТА МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ», в тому числі порядок прийняття муніципальних правових актів, зокрема:

«Настоящий регламент устанавливает порядок проведения заседаний, основные правила и процедуры работы Совета депутатов муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики, в том числе порядок принятия муниципальных правовых актов. Совет депутатов муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики (далее - Совет депутатов) является представительным органом местного самоуправления муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики и осуществляет свои полномочия в соответствии с Конституцией Российской Федерации, законодательством Российской Федерации, законами Луганской Народной Республики, У ставом муниципального образования Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики (далее - Устав) и настоящим регламентом. Совет депутатов состоит из 20 депутатов.

Статья 1. Заседания Совета депутатов

1. Общие положения 1.1. Совет депутатов осуществляет свои полномочия на заседаниях. 1.2. Заседания Совета депутатов считается правомочным, если на нем присутствует не менее 50 процентов от числа избранных депутатов 1.3. Совет депутатов работает по планам, утвержденным на его заседаниях. 1.4. Заседания Совета депутатов проводятся открыто. На заседании в порядке, установленном регламентом, может быть рассмотрен и решен любой вопрос, отнесенный к ведению Совета депутатов. 1.5. Заседания Совета депутатов могут проводиться закрыто в порядке, установленном настоящим регламентом. 1.6. Работа Совета депутатов ведется на русском языке. 1.7. Очередные заседания Совета депутатов проводятся, как правило, один раз в месяц, но не реже одного раза в три месяца.

2. Определение кворума 2.1. Аппарат Совета депутатов в течение всего времени заседания Совета депутатов фиксирует факты присутствия и отсутствия депутатов в ходе заседания Совета депутатов и отражает их в протоколе заседания Совета депутатов. 2.2. Председательствующий на заседании Совета депутатов перед рассмотрением очередного вопроса повестки дня уточняет число депутатов, присутствующих при его рассмотрении. В случае если при рассмотрении вопроса повестки дня число присутствующих депутатов окажется меньше предусмотренного статьей 25 настоящего регламента числа голосов, необходимого для принятия решения по данному вопросу повестки дня, рассмотрение такого вопроса переносится на очередное заседание Совета депутатов. 2.3. Сведения о наличии либо отсутствии кворума для голосования по

каждому вопросу повестки дня заседания Совета депутатов отражаются в протоколе заседания Совета депутатов.

3. Присутствие на заседаниях Совета депутатов 3.1. На открытых заседаниях Совета депутатов вправе присутствовать любые заинтересованные лица. 3.2. Лица, присутствующие на заседании, не вправе занимать места депутатов Совета депутатов за столом заседаний, не имеют права вмешиваться в работу Совета депутатов, обязаны соблюдать порядок и подчиняться распоряжениям председательствующего на заседании Совета депутатов. Нарушители могут быть удалены из зала по требованию председательствующего. 3.3. Присутствующие на заседании лица выступают на заседании Совета депутатов только с разрешения председательствующего. 3.4. Запрещается входить в зал заседаний Совета депутатов с оружием, а также пользоваться во время заседания средствами мобильной связи. 3.5. Открытые заседания Совета депутатов могут транслироваться по радио и телевидению. Фото- и киносъемка, аудио- и видеозапись открытого заседания представителями аккредитованных средств массовой информации (пресса, радио и телевидение) не требуют особого разрешения, но не должны препятствовать работе Совета депутатов. Аккредитация средства массовой информации (прессы, радио и телевидения), а также отзыв такой аккредитации осуществляются по решению Совета депутатов. Фото- и киносъемка, аудио- и видеозапись открытого заседания присутствующими на нем иными лицами допускаются только с разрешения и не должны препятствовать работе Совета депутатов. Решение по вопросу о таком разрешении неаккредитованным лицам является протокольным и принимается простым большинством голосов депутатов, присутствующих на соответствующем заседании Совета депутатов. 3.6. На открытых заседаниях Совета депутатов осуществляется аудиовидеозапись с прямой или последующей трансляцией в информационно телекоммуникационной сети Интернет. Порядок трансляции устанавливается соответствующим решением Совета депутатов.

V. Правовые и иные акты Совета депутатов. Порядок их принятия

24. Правовые акты Совета депутатов 24.1. Совет депутатов по вопросам, отнесенным к его компетенции федеральными законами, законами Луганской Народной Республики и Уставом муниципального образования Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики, принимает правовые акты - официальные документы, содержащие положения нормативного и (или) индивидуального

13 характера и направленные на регулирование общественных отношений. Правовые акты Совета депутатов нормативного оформляются в виде решений Совета депутатов. 24.2. Под правовыми актами нормативного характера (нормативными правовыми актами) понимаются правовые акты, устанавливающие правовые нормы (правила поведения), обязательные для неопределенного круга лиц, рассчитанные на неоднократное применение и

действующие независимо от того, возникли или прекратились конкретные правоотношения, предусмотренные правовыми актами. Нормативные правовые акты принимаются большинством голосов установленного числа депутатов, за исключением случаев, предусмотренных федеральными законами, Уставом муниципального образования Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики и настоящим регламентом. 24.3. Под правовыми актами индивидуального характера понимаются правовые акты, вызывающие возникновение, изменение или прекращение конкретных правоотношений, прав и обязанностей точно определенных субъектов права, применяемые однократно и не сохраняющие свое действие после того, как прекратились конкретные отношения, предусмотренные данным актом.»

Водночас, досудовим розслідуванням встановлено, що незаконним актом, а саме «Решением Совета муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики» від 27.10.2023 затверджено «ПОЛОЖЕНИЕ О СОВЕТЕ МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ», яким визначено організаційно-правові основи організації і діяльності т. зв. «Совета муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики», зокрема передбачає:

«Статья 1. Статус Совета муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики.

1. Совет муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики (далее соответственно - Совет депутатов, округ) - представительный орган местного самоуправления, обладающий правом представлять интересы населения и принимать от его имени решения, действующие на всей территории округа.

2. Решения Совета депутатов, принятые в пределах его компетенции, обязательны для исполнения органами и должностными лицами местного самоуправления округа, а также предприятиями, учреждениями, организациями независимо от их организационно-правовых форм и форм собственности и гражданами на территории округа.

3. Совет депутатов обладает правами юридического лица, является муниципальным казенным учреждением, образуемым для осуществления управленческих функций в соответствии с федеральным законодательством, имеет лицевой счет, открытый в финансовом органе местной администрации округа и гербовую печать. Учредителем Совета депутатов является муниципальное образование - Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики.

4. Полное наименование органа местного самоуправления - Совет муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики. Сокращенное

наименование - Совет Станично-Луганского муниципального округа Луганской Народной Республики.

5. Совет депутатов самостоятельно решает вопросы организационного, правового, информационного, материально-технического и финансового обеспечения своей деятельности.

6. Место нахождения Совета депутатов: Луганская Народная Республика, Станично-Луганский район, пгт. Станица Луганская, улица Ленина, дом 25. Почтовый адрес: 293600, Российская Федерация, Луганская Народная Республика, Станично-Луганский район, пгт. Станица Луганская, улица Ленина, дом 25. Правовое регулирование организации и деятельности Совета депутатов осуществляется в соответствии с Конституцией Российской Федерации, федеральным законодательством, законодательством Луганской Народной Республики, муниципальными правовыми актами органов местного самоуправления, настоящим Положением о Совете муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики».

Так, за невідстановлених досудовим розслідуванням обставин та у невідстановлених час, але не пізніше вересня 2023 року громадянин України Рибалка Олександр Анатолійович продовжує добровільно обіймати та виконувати функції **ДЕПУТАТА СОВЕТА МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ** в незаконному органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області **«СОВЕТ МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ»**.

Громадянин України Рибалка Олександр Анатолійович, виконує функції покладені на нього так званим **«Положением о Совете депутатов муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики»**, **«Регламентом Совета депутатов муниципального округа муниципальное образование Станично-Луганский муниципальный округ Луганской Народной Республики»** та нормативно-правовими актами російської федерації та окупаційної влади.

Також, в ході здійснення досудового розслідування встановлено, що за час обрання та перебування на вищезазначеній незаконній посаді громадянин України Рибалка Олександр Анатолійович, здійснює пропагандистські акції на підтримку окупаційної адміністрації РФ, зокрема через мережу Інтернет щодо формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності незаконно створеного **«СОВЕТА МУНИЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА МУНИЦИПАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ СТАНИЧНО-ЛУГАНСКИЙ МУНИЦИПАЛЬНЫЙ ОКРУГ ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ»**

Таким чином, Рибалка Олександр Анатолійович, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у добровільному обранні громадянином України до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
капітан юстиції

Андрій ГРИМАК

«ПОГОДЖЕНО»:

Прокурор у кримінальному
провадженні – прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Київської міської прокуратури
«02» квітня 2024 року

Бажена АНПЛОГОВА

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2024 року отримав о «__» год. «__» хв. «__» _____ 2024

Одночасно підозрюваному Рибалка Олександр Анатолійович роз'яснено, що відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України вона як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваному роз'яснено також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний

/ _____ / _____

«__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
капітан юстиції**

Андрій ГРИМАК

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістку про явку
**Рибалка Олександр
Анатолійович,
16.07.1975 р.н.,**
«10» квітня 2024 року
о «10» год. «00» хв.
до слідчого в ОВС
СУ ГУ СБ України
у м. Києві та Київській
області Гримака А.О.

за адресою: м. Київ,
провулок Аскольдів, 3а,
для забезпечення участі у
допиті по кримінальному
провадженню
№ 42023100000000467

ОТРИМАНО

(Прізвище, ім'я, по
батькові та підпис особи,
яка отримала повістку, а
також яка ознайоmlена зі
змістом ст.ст. 138 та 139
КПК України)

«__» _____ 20__ року

**Повістку про виклик
вручив:**

слідчий в ОВС
СУ ГУ СБ України у
м. Києві та Київській
області Гримака А.О.

(Посада, прізвище,
ініціали та підпис
співробітника, який
вручив повістку)

«02» квітня 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Рибалка Олександр Анатолійович, 16.07.1975 р.н.,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «10» квітня 2024 року
о «10» год. «00» хв. до слідчого в ОВС СУ ГУ СБ України у
м. Києві та Київській області Гримака А.О., за адресою:
м. Київ, провулок Аскольдів, 3а, з метою вручення
письмового повідомлення про підозру та допиту у якості
підозрюваного по кримінальному провадженню
№ 42023100000000467, внесеного до Єдиного реєстру
досудових розслідувань 20.09.2023, за ознаками вчинення
кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 111-1,
ч. 5 ст. 111-1, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС СУ ГУ
СБ України у м. Києві та
Київській області

«02» квітня 2024 року

Андрій ГРИМАК

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, наймання житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

прибув (ла) для проведення слідчої (процесуальної) дії

«__» _____ 20__ року о «__» год. «__» хв.

«__» _____ 20__ року

КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістку про явку
Рибалка Олександр
Анатолійович,
16.07.1975 р.н.,
«11» квітня 2024 року
о «10» год. «00» хв.
до слідчого в ОВС
СУ ГУ СБ України
у м. Києві та Київській
області Гримака А.О.

за адресою: м. Київ,
провулок Аскольдів, 3а,
для забезпечення участі у
допиті по кримінальному
провадженню
№ 42023100000000467

ОТРИМАНО

(Прізвище, ім'я, по
батькові та підпис особи,
яка отримала повістку, а
також яка ознайомлена зі
змістом ст.ст. 138 та 139
КПК України)

«__» _____ 20__ року

**Повістку про виклик
вручив:**

слідчий в ОВС
СУ ГУ СБ України у
м. Києві та Київській
області Гримака А.О.

(Посада, прізвище,
ініціали та підпис
співробітника, який
вручив повістку)

«02» квітня 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Рибалка Олександр Анатолійович, 16.07.1975 р.н.,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «11» квітня 2024 року
о «10» год. «00» хв. до слідчого в ОВС СУ ГУ СБ України у
м. Києві та Київській області Гримака А.О., за адресою:
м. Київ, провулок Аскольдів, 3а, з метою вручення
письмового повідомлення про підозру та допиту у якості
підозрюваного по кримінальному провадженню
№ 42023100000000467, внесеного до Єдиного реєстру
досудових розслідувань 20.09.2023, за ознаками вчинення
кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 111-1,
ч. 5 ст. 111-1, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС СУ ГУ
СБ України у м. Києві та
Київській області

«02» квітня 2024 року

Андрій ГРИМАК

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

прибув (ла) для проведення слідчої (процесуальної) дії

«__» _____ 20__ року о «__» год. «__» хв.

«__» _____ 20__ року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістку про явку
**Рибалка Олександр
Анатолійович,
16.07.1975 р.н.,**
«12» квітня 2024 року
о «10» год. «00» хв.
до слідчого в ОВС
СУ ГУ СБ України
у м. Києві та Київській
області Гримака А.О.

за адресою: м. Київ,
провулок Аскольдів, 3а,
для забезпечення участі у
допиті по кримінальному
провадженню
№ 42023100000000467

ОТРИМАНО

(Прізвище, ім'я, по
батькові та підпис особи,
яка отримала повістку, а
також яка ознайоmlена зі
змістом ст.ст. 138 та 139
КПК України)

«__» _____ 20__ року

**Повістку про виклик
вручив:**

слідчий в ОВС
СУ ГУ СБ України у
м. Києві та Київській
області Гримака А.О.

(Посада, прізвище,
ініціали та підпис
співробітника, який
вручив повістку)

«02» квітня 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Рибалка Олександр Анатолійович, 16.07.1975 р.н.,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «12» квітня 2024 року
о «10» год. «00» хв. до слідчого в ОВС СУ ГУ СБ України у
м. Києві та Київській області Гримака А.О., за адресою:
м. Київ, провулок Аскольдів, 3а, з метою вручення
письмового повідомлення про підозру та допиту у якості
підозрюваного по кримінальному провадженню
№ 42023100000000467, внесеного до Єдиного реєстру
досудових розслідувань 20.09.2023, за ознаками вчинення
кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 111-1,
ч. 5 ст. 111-1, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС СУ ГУ
СБ України у м. Києві та
Київській області

«02» квітня 2024 року

Андрій ГРИМАК

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, наймання житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.
2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.
3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.
4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.
5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.
2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.
3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.
4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.
5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

прибув (ла) для проведення слідчої (процесуальної) дії

«__» _____ 20__ року о «__» год. «__» хв.

«__» _____ 20__ року